

. Σ Η Μ Α

Ο.- - Ἀπὸ τὴν Ποντιακὴ λαογραφία -τὸ κουκούλιασμα. Παλιὸ ποντιακὸ ἔθιμο τῆς Λαμπρῆς.- Κείμενο Στάθης Εὐσταθιάδου. Μουσικὴ ἐπιμέλεια Ἡρακλῆ Κοκοζίδου. Στὴ λύρα ὁ Γιωργούλης Κουγιουμτζίδης.

..... τὸ σῆμα σβῆνει.....

Ο.- Κυλοῦν οἱ αἰῶνες, ἀγαπητοὶ ἀμροαταί, ἡ ζωὴ ἐξελίσσεται, ὅμως πολλὰ ἀπὸ τὰ παλιὰ ἔθιμα παραμένουν στὰ πλαίσια τῆς σύγχρονης κοινωνικῆς ζωῆς. Τὰ ἔθιμα αὐτὰ σφυριλατήθησαν στὸ διάβα τοῦ χρόνου, ρίζωσαν στὴν ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων, ἀπέκτησαν δύναμη καὶ κῦρος, ἐγίναν βίωμα τῆς ζωῆς καὶ ἀποτελέσαν μόνιμη ψυχικὴ ἀνάγκη τοῦ λαοῦ.

Ἀγαπητοὶ ἀμροαταί, αὖριο, πρώτη μέρα τῆς Λαμπρῆς, στίς 5 καὶ μετὰ τὸ ἀπόγευμα, ἀρχίζει στὸν συνοικισμό Ἑλευθέρια τὸ πανποντιακὸ πατροπαράδοτο πανηγύρι, τὸ τριήμερο πανηγύρι τῆς Λαμπρῆς, ποὺ τὸ ὀργανώνει ὁ σύλλογος Ποντίων προσφύγων ἐν Ρωσσίᾳ, ποὺ ἔχει τὴν ἔδρα του στὸν ὁμώνυμο συνοικισμό. Στὰ Ἑλευθέρια, μερικὰ χρόνια τώρα, πραγματοποιεῖται τὸ τριήμερο αὐτὸ ποντιακὸ πανηγύρι, ποὺ ἀρχίζει τὴν πρώτη μέρα τῆς Λαμπρῆς καὶ τελειώνει μὲ τὴν τρίτη μέρα. Προκαλεῖ συγκίνηση τοῦτο τὸ πανηγύρι, γιατί καὶ Λαμπρὴ συγκεντρώνονται στὸν συνοικισμό τῶν Ἑλευθερίων Πόντιοι ἀπὸ ὅλες σχεδὸν τὶς περιοχὲς τῆς πατρίδος μας. Στὸ πρόγραμμα παίρνουν μέρος διάφορα καλλιτεχνικὰ συγκροτήματα, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα ἐφέτος θὰ βρισκεται καὶ τὸ ἐξαιρετὸ καλλιτεχνικὸ συγκροτῆμα τοῦ συλλόγου Ποντίων φοιτητῶν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ πανηγυριοῦ προβλέπεται πολὺ μεγάλη. Ὁ χαρακτήρας τῆς ποντιακῆς αὐτῆς ἐιορταστικῆς στὰ Ἑλευθέρια, εἶναι λαογραφικός.

Ἀλλὰ ποιά εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ πατροπαράδοτου τούτου ποντιακοῦ πανηγυριοῦ; Πρόκειται γιὰ ἓνα παλιὸ ποντιακὸ ἔθιμο, ποὺ ἐπέζησε πάνω ἀπὸ τὸ χρόνο καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς διάφορες κοινωνικὲς ἐξελίξεις τῆς ζωῆς, ὅπου ἰδέες καὶ ἀντιλήψεις ἀνααιετοῦσαν, διαφοροποιοῦνται, ἐξελίσσονται. Ἐτάθημε πολὺ χρήσιμη ἡ συνάντησί μας μὲ τὸν πρόεδρο τοῦ συλλόγου Ποντίων προσφύγων ἐν Ρωσσίᾳ κ. Ἰορδάνη Καλομενίδου καὶ μὲ τὸν διευθύνοντα κ. Ἰωάννη Καζαντζόγλου, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔδωσαν πληροφορίες καὶ στοιχεῖα γιὰ τὴν ἱστορία αὐτοῦ τοῦ ἔθιμου. Ἦταν ἔθιμο τῆς περιοχῆς Σουβένων. Ἐκτετατὸ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς περιόδου τῆς περιοχῆς αὐτῆς καὶ ἐπέτα

. ΛΥΡ ΤΡΑΓ.

Ο.- Τὸ τριήμερο ποντιακὸ πανηγύρι τῆς Λαμπρῆς, ἦταν πρόγραμμα χοροῦ μὲ ζουρνά, τουλούμ, ταούλ καὶ κεμεντζέν. Γινόνταν στὰ Σούρμενα. Ὅμως στὰ πλαίσια τοῦ προγράμματος χοροῦ, κυριαρχοῦσε τὸ ἔθιμο "τὸ κουκούλιασμα- τὸ κουκούλιασμα". Ἀκριβῶς γιὰ τὸ ἔθιμο αὐτό, θὰ ποῦμε τώρα λί-

για λόγια. Περιγράφουμε τό έθιμο αὐτό ὅπως γινόταν στό χωριό Τσίτα τῶν Σουρμένων μέ τήν λαμπρή παράδοση τῶν ξακουσμένων τεχνιτῶν χαλκουργῶν, καί σιδηρουργῶν, καθῶς καί τῶν ἐμπόρων. Τό έθιμο ἐφαρμοζόταν ἀκόμη καί στό χωριό Ἀρχαῶν τοῦ Βατούμ.

Ἡ τεσσαρακονταήμερος νηστεία μέ τήν αὐστηρότητά της δέν εἶχε μονάχα θρησκευτική σημασία. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ παλαιοῦ καιροῦ δέν ἀπεῖχαν μονάχα ἀπό τά ὠραῖα φαγητά, στέκονταν μακριά καί ἀπό τῆς ζωῆς τά ξεφαντώματα. Ἡ ἄλλου ἡ αὐστηρότητα καί τῶν ἄλλων ἐθίμων δέν ἄφηνε τούς ἀνθρώπους καί εἰδικώτερα τούς νέους νά ξεφαντώσουν μέ ἐλευθερία. Ἀλλά ἡ αὐστηρότητα τούτη ἐπῆζε τήν φυσική ἐξέλιξη τῆς ζωῆς, σκιάβωνε τόν αἰσθηματισμό τῶν νέων. Νά σκεφθῇ κανεῖς ὅτι νέοι καί νέες τοῦ ἰδίου χωριοῦ δέν γνωρίζονταν μεταξύ τους; Μέ ἀγωνία περίμεναν οἱ νέοι τήν λαμπρή, ὅπου θά ξεφάντωναν μέ ἐλευθερία, γιατί τούτη τήν ἐλευθερία τούς τήν παραχωροῦσε τό τριήμερο λαμπριάτικο πανηγύρι. Ἡ ἐλευθερία τοῦ ξεφαντώματος ἐξουδετέρωνε τό βάρος ἀπό τήν αὐστηρότητα, πού ἐπῆζε 48 μέρες τήν αἰσθηματική ψυχή πρό παντός τῶν νέων. Ἡ ὁμορφιά τῶν κοριτσιῶν ἀπεκαλύπτετο καί ἐπρόβαλλε λαμπρή μέσα στής λαμπρῆς τό ξεφάντωμα. Τά παλληκάρια καί τά κορίτσια τοῦ Τσίτα καί τῶν γύρω χωριῶν τῶν Σουρμένων, πού μαζεῦονταν ἐκεῖ, εἶχαν τήν ἐλευθερία νά ἐκδηλώσουν τά αἰσθηματά τους. Ἀλλά καί οἱ γονεῖς μέ σύνεση καί μέ λογική ἐνιωσαν τήν αἰσθηματική ἀνάγκη τῶν παιδιῶν τους. Κατά τήν διάρκεια τοῦ πανηγυριοῦ ἔκαναν τήν ἀρχή στήν αἰσθηματική σύνδεση τῶν παιδιῶν τους. Ὅμως ἡ αὐστηρότητα τοῦ ἐθίμου τοῦς ἔδινε κάποιο προνόμιο. Ἀπεφάσιζαν οἱ γονεῖς τοῦ παιδιοῦ κυριαρχικῶς τήν ἐκλογή τῆς νύφης. Οἱ γονεῖς διαλέγαν τήν σύντροφο τοῦ παιδιοῦ τους. Ἡ θέληση τοῦ νέου καί τῆς νέας δέν εἶχε σπουδαία σημασία. Ἡ ἀναιτανόητη αὐτή ἰδιοτροπία, ὡδηγοῦσε βέβαια κάποτε σέ ἀνώμαλες λύσεις. Ἐπῆβε ἐπὶ παραδείγματι ὁ νέος τήν κοπέλλα πού ἀγαποῦσε, χωρίς τήν θέληση τῶν γονιῶν του καί τῶν γονιῶν της. Ἀλλά αὐτό ἀποτελοῦσε τήν ἐξαίρεση. Ὁ κανόνας ἦταν, ὁ σεβασμός τῶν νέων στήν ὑψηλή καί ὠριμη... ἀπόφαση τῶν πρεσβυτέρων.

Ἀφοῦ λοιπόν ἀπεφάσιζαν οἱ γονεῖς γιό ἕνα συνοικέσιο, ἀφοῦ διάλεγαν τήν κόρη, πού θά ἔκαναν νύφη καί ἀφοῦ συζητοῦσαν τό πρᾶγμα μέ τοῦς γονεῖς της, ἔπρεπε νά βάλουν ἕνα σημάδι στήν ὑπόθεση. Μετά τήν συμφωνία τῶν γονέων, ἡ μάνα ἡ ἡ ἀδελφή τοῦ νέου, ἐπλησίαζε τήν κοπέλλα καί ξαφνικά ἔρριχνε πάνω στό κεφάλι της ἕνα τσεμπέρι, ἕνα ἀραχνοῦφαντο δούλι. Αὐτό ἦταν ὄλο. Ἐκουκουόλιαζε νά τεν, ἐκουκουόλιαζε νά τεν, τήν ἐκουκούλωνε δηλαδή καί μεταφορικῶς, τήν ἀδέσμευε. Αὐτό ἦταν τό κουκουλιάσμα. Ἀπό τήν στιγμή ἐκεῖνη ἡ κοπέλλα ἦταν λογοδοσμένη. Ἡ θέλησή της δέν εἶχε οὐσιαστική σημασία. Οἱ γονεῖς τηροῦσαν μέ πολύ αὐστηρότητα τόν λόγο πού ἔδωσαν. Ἀποτελοῦσε αὐτή ἡ ὑποχρέωση ὑψίστη τιμή. Μετά τό κουκουλιάσμα ἡ πρίν ἀπό αὐτό, οἱ γονεῖς τοῦ νέου καί τῆς νέας προσδιώριζαν τήν ἡμερομηνία γιό τόν ἀρραβῶνα.

... ΛΥΡ ΤΡΑΓ ...

Ο.-

Τό τριήμερο πανηγύρι τῆς Λαμπρῆς, ὅπως γινόταν στό χωριό Τσίτα τῶν Σουρμένων, ἀλλά καί σέ ἄλλες περιοχές, ὅπου κυριαρχοῦσε τό ἔθιμο "τό κουκούλιασμα", ποῦ τό ἀνελύσαμε πρὶν ἀπὸ λίγο ἀρχίζε τὴν πρῶτη μέρα τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν Διπλανάσταση. Ἡ διπλανάσταση τέλειωνε στὴ μιὰ μισὴ ἢ ὥρα περίπου τό μεσημέρι. Μετὰ τό μεσημβρινό γεῦμα, ἀρχίζε τό τριήμερο πανηγύρι τοῦ χοροῦ στὸν ἀυλόγυρο τῆς ἐκκλησίας ἢ στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ, τό ὁποῖον ἦταν καί τό πιό σύνηθες. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πανηγυριοῦ οἱ γλεντοκόποι δέν εἶχαν τό δικαίωμα νά πιοῦν ποτὶ σέ βαθμὸ ὑπερβολικό. Ὡς πρὸς αὐτὸ ἐπόπτευαν οἱ γέροντες. "Ἄν κανένας μεθοῦσε καί περεντρέπονταν, τὸν ἀδηγοῦσαν ὑποχρεωτικά σέ ἓνα σπίτι γιὰ νά ἡσυχάσῃ. Ὁ ρυθμὸς τοῦ πανηγυριοῦ ἔπρεπε νά προχωρήσῃ κανονικά καί ἀδιασάλευτα. Ἡ ὑπερβολὴ στό πιότο, φυσικό ἦταν νά προκαλῇ ἀνωμαλίες.

Ἡ ζουρνά, τό τουλούμ, τό ταούλ καί ἡ κεμεντζέ ἀντηχοῦσαν μέσα στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ. Ἡ χαρὰ τῶν ἀνθρώπων γελοῦσε στό τριήμερο τῆς Λαμπρῆς. Οἱ ἀνθρώποι ξεφάντωναν. Ἡ καρδιά τῶν νέων σφυρτοῦσε ἀπὸ αἰσθηματισμό. Τό τριήμερο τῆς χαρᾶς μὲ τῆς Λαμπρῆς τό ὁμορφο χρῶμα, γινόταν ξελάφρωμα στὶς ἐρωτευμένες καρδιές τῶν νέων, ποῦ λευτερωμένες τώρα χτυποῦσαν γιὰ τὸν ἔρωτα.

... ΛΥΡΑ ...

Ο.-

Στὸ χωριό Τσίτα τῶν Σουρμένων κατὰ τό τριήμερο πανηγύρι τῆς Λαμπρῆς συγκεντρώνονταν κάτοικοι καὶ ἀπὸ τὰ γύρω χωριά. Οἱ κάτοικοι τοῦ Τσίτα τοὺς φιλοξενοῦσαν μὲ ἀγάπη καί προθυμία. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πανηγυριοῦ ἐπισκέψεις δέν γίνονταν, μὲ ἐξαίρεση μονάχα τίς ἐπισκέψεις στὰ σπίτια ἐκείνων ποῦ γιόρταζαν, στοὺς Ἀνέστηδες δηλαδή καί στοὺς Γιώργηδες, ἂν φυσικά οἱ τελευταῖοι γιόρταζαν τὴν δεύτερη μέρα τῆς Λαμπρῆς, ἂν δηλαδή ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου συνέβαινε νά γιορτάζεται τὴν δεύτερη μέρα τοῦ Πάσχα.

Καί τό πιό συγκινητικό ἀπ' ὅλα: Τῇ Λαμπρῇ συνήθως γύριζαν οἱ ξενητεμένοι, τὰ ξενητεμένα παλληκάρια. Οἱ ἀνύπαντροι ξενητεμένοι νέοι τῇ Λαμπρῇ βρισκόνταν κοντὰ στοὺς δικούς τους. Ὁ καὶ μὸς τοῦ ἔρωτα τοῦ ξενητεμένου ἦταν πιό βαρὺς. Ἔτσι τό κουκούλιασμα γι' αὐτοὺς παρουσίαζε ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Σημάδευαν τὴν κόρη, ποῦ ἀπὸ χρόνια ἴσως ἀγαποῦσαν καί ἦρθε τώρα ἡ ὥρα νά πάρουν τὴν συγκατάθεσή της μέσα στό ξεφάντωμα τοῦ πανηγυριοῦ, ὅπου ἡ ἀυστηρότητα τῶν παραδόσεων ὑποχωροῦσε λίγο, γιὰ νά δώσῃ λευτεριά στὶς πιεσμένες καρδιές τῶν νέων.

... ΛΥΡΑ ΜΙΣΑΖ ...

Ο.-

Ἀνάμεσα στό νέο καί στὴ νέα, ὑπῆρχε στὸν παλιὸ καιρὸ μεγάλη

ἀπόσταση. Ὁ ἔρωτας δοκιμαζόταν σκληρά. Δυσκόλευε αὐτό τὴν κοινωνική ἐξέλιξη καὶ ἦταν ἀντίθετο μεαυτὴν τὴν φύση; "Ἰσως ναὶ ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως. Ἀλλά δὲν μπορούμε νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν ὁμορφιά, ποὺ εἶχαν τότε τὰ αἰσθη-
ματα τῶν ἀνθρώπων, ἡ αἰδολή ψυχὴ τους καὶ ἡ εἰλιμνία τῆς σιέψεως τους. Ὁ ἔρωτας, προπαντός ὁ ἔρωτας, εἶχε τότε τόση ἐκτίμηση. Ἦταν τόση με-
γάλη ἡ πίστη τῶν νέων στὸν ἔρωτα. Πάνω σ' αὐτόν στήριζαν τὴν εὐτυχία καὶ τὴν χαρὰ τους οἱ ἀπλοὶ καὶ ἄνθρωποι τοῦ παλαιοῦ καιροῦ. Τὸν ἔρωτα εἶχε γιὰ θεμέλιο ὁ γάμος. Μὲ μιὰ καλὴ θέληση καὶ συνενόηση, ὁ νέος μὲ τὴν νέα, ποὺ ἔμπαιναν στὴν κοινωνία τοῦ γάμου, δημιουργοῦσαν χαρούμενο μέλλον, προχωροῦσαν τὸν δρόμο τῆς ζωῆς εὐχαριστημένοι καὶ ἦταν πράγματι εὐτυχισμένοι.

.. ... ΛΥΡ ΤΡΑΓ.

Ο.-

Ἔτσι γινόταν στὸν παλιό καιρό. Μὰ τὸ παλιό ἔθιμο, τὸ τριήμερο πανηγύρι γύρι τῆς Λαμπρῆς, διατηρεῖ καὶ σήμερα τὴν ζωντάνια του. Ὁ χρόνος δὲν μπόρεσε νὰ τὸ καταλύσῃ. Βεβαίως τὸ κοινοπολιτισμικόν, δὲν ἀντεῖξε στὸ χρό-
νο. Τώρα οἱ νέοι καὶ οἱ νέες γνωρίζονται καὶ ἀπὸ ἄλλες συνθηκὲς. Μὰ τὸ πατροπαράδοτο ποντιακὸ πανηγύρι τῆς χαρᾶς συνεχίζεται. Ἀνήκει ἡ τιμὴ στὸν σύλλογο Ποντίων προσφύγων ἐκ Ρωσσίας, ποὺ τὸ ὀργανώνει καθε χρόνο στὸν συνοικισμό "Ἐλευθέρια", ὅπου ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα τῆς Λαμπρῆς στίς 5 καὶ μισὴ τὸ ἀπόγευμα ~~ἀρχίζει~~ ἀρχίζει, γιὰ νὰ τελειώσῃ τὴν τρίτη μέρα τῆς Λαμπρῆς. Ἡ θρησκευτικὴ σημασία τοῦ τοῦ πανηγυριοῦ ὑπάρχει καὶ σή-
μερα. Τὸ πατροπαράδοτο ποντιακὸ πανηγύρι τίς τρεῖς μέρες τῆς Λαμπρῆς σὲ "Ἐλευθέρια, διατηρεῖ καὶ τὴν ἐθνικοκοινωνική του σημασία. Ὅμως πᾶ-
νω ἀπ' ὅλα τὸ πανηγύρι αὐτὸ ἔχει λαογραφικὴ σημασία. Στὰ πλαίσια τοῦ πανηγυριοῦ προβάλλουν οἱ ποντιακὲς παραδόσεις, ποὺ θυμίζουν τὸν ἀλησμό-
νητο Πόντο, τὴν ἱστορία, τὰ ἔθιμα, τὰ τραγούδια καὶ τοὺς χοροὺς του. Ὅμως μέσα ἀπὸ τίς χαρμόσυνες λαχὲς τοῦ ποντιακοῦ πανηγυριοῦ, ἀκούεται
ξέχωρα ἡ φωνὴ τῶν αἰώνων, τῆς ἱστορίας. Οἱ περασμένες γενεὲς ἀναστήνουν καὶ χορεύουν μαζί μὲ τὴν ζῶσα γενεά, γιὰ νὰ δώσουν χειροπιαστὴ καὶ ἀνάγλυφη τὴν συνέχεια τοῦ ἔθνους. Καὶ οἱ νοσταλγίες καὶ οἱ καὶμοὶ καὶ οἱ χαρές, παλιές καὶ καινούργιες, ὅλα σμίγουν, γίνονται ἓνα ὄνειρο, ἓνας πόθος μιᾶς ἐλπίδας. Εἶναι ἡ αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον. Εἶναι ἡ πορεία ποὺ προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ παρελθόν, εἶναι ὁ δρόμος ποὺ φωτίζεται ἀπὸ τὴν ἱστορία. Εἶναι τὸ πεπρωμένον τοῦ γένους, εἶναι ἡ μοῖρα τῆς αἰώνιας Ἑλλάδος.

.. ... ΛΥΡΑ

Ο.-

Ἀγαπητοὶ ἀμφοτέρω, ἡ λαογραφικὴ ἐκδήλωση, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ 21 Ἀπριλίου στὸ θέατρο τῆς ἑταιρείας Μακεδονι-

κῶν Σπουδῶν, ἀναβάλλεται , ἀναβάλλεται ἡ ποντιακὴ θεατρικὴ παράσταση
γιὰ μιὰ ἐβδομάδα. "Ἔτσι τὸ νέον ἔργον τοῦ Στάθου Εὐσταθιάδου " Φανερωμένον
"ορομαν "- ποντιακὴ ἡθογραφικὴ φάρσα, θὰ δοθῇ στίς 28 'Απριλίου ἡμέραν
Κυριακὴν καὶ ὥραν IIην πρωΐνῃν εἰς τὸ αὐτὸ θέατρο τῆς 'Εταιρείας Μακε-
δονικῶν Σπουδῶν. Τὸ ἔργον σκηνοθετεῖται ἀπὸ τὸν Μιχάλη Κυνηγόπουλο.
Καλλιτεχνικὴ διεύθυνση 'Ηρακλῆ Κοκοζίδη. Συμπράττουν οἱ καλλιτέχναι
Πέτρος 'Ιγνατιάδης , Φρόσω Καλαῦτσίδου καὶ Παναγιώτα Παναγιωτίδου. Στὸ
πρόγραμμα περιλαμβάνεται ὁ πυρρίχιος χορὸς , ἡ θρυλικὴ σέρα με τοὺς
ἄσσους ἐκτελεστές ~~Ἐλευθέριον Παπαδόπουλον καὶ Γρηγόριον Παπαδόπουλον~~ ~~Ἐλευθέριον~~
Παρασκευόπουλον καὶ Γρηγόριον Παπαδόπουλον ἀπὸ τὴν Καλαμαριά. Στὴ λύ-
ρα ὁ καλλιτέχνης τῆς Γιωργούλης Κουγεσουτζίδης. Ζητοῦμεν συγγνώμην γιὰ
τὴν ἀναβολή, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἑκράτικο θέατρο
Βορείου 'Ελλάδος δίδει ἐκ τὰς παραστάσεως εἰς τὴν Θεσ/νικὴν
εἰς τὸ θέατρο τῆς 'Εταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, οἱ ὁποῖες παρατείνονται
μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ θωρᾶ. Τὸ ἔκτακτον αὐτὸ γεγονὸς δὲν ἠδύνατο
νὰ προβλεφθῇ ἐξ ἀντικειμένου, γι' αὐτὸ ἐλπίζομε νὰ μᾶς συγχωρίσουν οἱ
φίλοι τοῦ ποντιακοῦ θεάτρου καὶ τῆς ποντιακῆς λαογραφίας, ποὺ ἐπρογραμ-
μάτισαν νὰ τιμῇσουν τὴν λαογραφικὴν μας ἐκδήλωσιν τὴν Κυριακὴν τοῦ θωρᾶ,
ἀλλὰ τώρα με τὴν ἀναβολή θὰ μᾶς τιμῇσουν καὶ πάλι, ὡς ἐλπίζομε, τὴν
ἐπομένη Κυριακὴν στίς 28 'Απριλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν IIτὴν πρωΐ
στὸ ἴδιον θέατρο τῆς 'Εταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν. ~~Ὁ ποντιακὸς θέα-~~
~~σας Θεσ/νικῆς με τὴν ἐνκαιρὰ τῆς ἀναβολῆς μεταβαίνει εἰς τὸ ἑκράτικόν~~
~~γὰρ νὰ δοθῇ ἐκεῖ τὴν Κυριακὴν τοῦ θωρᾶ ποντιακὸν θέατρον.~~

..... Σ Η Μ Α

'Αιούσατε τὴν ἐκπομπή μας .- 'Απὸ τὴν Ποντιακὴν λαογραφίαν- , ποὺ
γράφει ὁ Στάθου Εὐσταθιάδης.

..... τὸ θῆμα σβῆνει.